

?Cançons d'esperança de Marina Rossell

La cantant penedesenca presenta '300 crits', el 25è disc de la seva carrera | L'autora ens l'explica cançó per cançó

Marina Rossell | Silvia Poch

Marina Rossell presenta avui *300 Crits* (Satélite K), un recull d'11 cançons amb un protagonisme destacat d'adaptacions al català de clàssics de la cançó francesa ("Non, je ne regrette rien" d'**Édith Piaf**, "Et maintenant" de **Gilbert Bécaud**, "La mer" de **Charles Trenet**?). Al disc s'inclouen també quatre peces de composició pròpia que hi encaixen perfectament. Hem demanat a **Marina Rossell** que ens expliqui cadascuna de les cançons:

1. "No em penedeixo de res" (*adaptació de "Non, je ne regrette rien", d'Édith Piaf*)

"És el meu tribut personal a **Piaf**. No volia morir sense versionar-la, tal com va dir també el **Dylan**. És una cançó d'empoderament de la dona, amb el goig de poder dir: 'ho he pagat, esborrat, oblidat, tant me fa el que hagi estat'".

2. El temps se'n va" (*adaptació d'"Avec le temps", de Léo Ferré*)

"És una de les cançons de més bellesa i cruesa que s'han escrit mai en el món".

3. "300 crits"

"Assenyala els crits nascuts de totes les emocions humanes: crits de goig, de desesper, crits interminables que, a vegades, travessen la naturalesa. Així m'ha sortit i així ho he escrit".

4. "Sota el cel de París" (*adaptació de "Sous le ciel de Paris", amb lletra de Jean Dréjac i música d'Hubert Giraud*)

"És una cançó subtil que et fa sentir l'alegria d'estar viu. Es va escriure molt poc després de l'ocupació nazi, potser per encomanar la *joie de vivre*".

5. "Morir d'un llamp"

"És un plaer compartir-la amb **Ferran Palau & Maria Hein**, que fan una polifonia preciosa en els cors. Deu ser la cançó més crua que mai he escrit".

6. "I ara, què?" (*adaptació d'"Et maintenant", de Gilbert Bécaud*)

"Segons explica l'autor, **Gilbert Bécaud**, és una cançó sorgida de la trobada entre dues persones que acaben de trencar les seves respectives relacions i es pregunten 'I ara, què?'".

7. "Jo t'esperaré" (*adaptació de "J'attendrai", de Rina Ketty*)

"També és una de les més boniques que he escoltat mai. Durant la Segona Guerra Mundial era una cançó que les dones necessitaven escoltar per mantenir l'esperança de la tornada dels seus germans, marits, amics, amants... i la demanaven a les ràdios. Els alemanys ho sabien i també la feien sonar als camps nazis en el moment de les execucions. Fins aquest punt arribava la seva crueltat i el seu cinisme".

8. "La mar" (*adaptació de "La mer", de Charles Trenet*)

"És una cançó que t'ajuda a viure i t'instal·la dins del cor el blau del mar en escoltar-la. Sonava durant l'ocupació. 'Bressola el meu cor per la vida?'".

9. "Guardo el dubte"

"És una cançó on m'atreveixo a explicar sensacions que he viscut, en primera persona".

10. "Tutto andrà bene"

"Durant el confinament, veient la televisió italiana, vaig veure un nen a un balcó que li deia a la nena del balcó del davant: 'tutto andrà bene?'. Una *madonna* sortia afirmant: 'sí, tutto andrà bene!'. Més amunt, un home s'afegia a aquesta polifonia, com si es tractés d'una pel·lícula del neorealisme italià. La innocència d'aquells nens em va fer escriure aquesta cançó i ells em van donar esperança, em van obrir un horitzó!".

11. "Himne a l'amor": (*adaptació de "Hymne à l'amour", d'Édith Piaf*)

"Tanco el disc com l'he obert: amb la senyora **Piaf**. El primer dia que vam assajar aquesta cançó amb en **Xavi Lloses**, a l'Ateneu Barcelonès, amb un piano de cua, ens trobàvem amb un gran repte: una cançó universal. Vam provar algunes coses i, en un moment donat, vaig deixar un llibre sobre el piano per enregistrar amb l'iPhone el que estàvem buscant i tenir-ne memòria. Al cap de tres anys -el que ha durat el procés d'aquest disc, entre adaptacions de **Josep Tero** i autoritzacions per les versions-, una nit jo buscava en quina tonalitat havíem fet aquesta cançó. Aquell dia de primavera vaig percebre que, en la gravació, hi havia alguna cosa que no podia tornar a repetir. També em va impactar descobrir-hi el piano, la veu i un tercer element: un riu de gent que se sentia per les finestres obertes. Hi ha moltes versions meravelloses d'aquest tema, però potser cap amb aquestes característiques. Això em va fer incloure-la tal qual. Potser m'he equivocat, perquè el so no és, naturalment, com el de la resta del disc, però aquí està".